

תת"ע 4364/12/15 - מדינת ישראל נגד אירינה סוקולוב

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
תת"ע 4364-12-15 מדינת ישראל נ' סוקולוב
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה
נגד
הנאשמת
מדינת ישראל
אירינה סוקולוב

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד דמוני עטייה

ב"כ הנאשמת: עו"ד רועי קרן

הנאשמת: בעצמה

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמת, אני מרשיע אותה בעבירה המיוחסת לה בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום ל' סיוון תשע"ו, 06/07/2016 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירה של נהיגה ברכב כשהיא בלתי מורשית לנהיגה.

מדובר בעבירה חמורה, שכן, מי שלא הוכשר לנהיגה ונוהג ברכב, מסכן את חייו ואת חיי אחרים. לא אחת נקבע כי בעבירות מסוג זה, יש להעלות את רף הענישה, ואף הושמעה הדעה, כי יש לקבוע עונש מאסר בפועל, אף בגין העבירה הראשונה, כעונש חובה (עפ"ת 18158-03-13 מחוזי מרכז, דוד חן נ' מדינת ישראל).

מעשיה של הנאשמת, סיכנו ללא ספק את שלום הציבור, ואף את חייה, שעה שהיא לא מיומנת בהפעלת רכב.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשמת גורסת כי היא מטופלת בילד אוטיסט, ואמה התקשרה אליה לאחר שהילד נחבל בראשו באופן קשה, ומהלחץ, היא מיהרה ונטלה רכב מידיד שלה, על מנת להגיע במהירות לבית אמה, ולראות מה שלום הילד. לאחר שהתברר טיב פציעתו של הילד, הזמינה למקום רופא שטפיל בילד.

מעשה זה של הנאשמת, עם כל ההבנה למתח והחרדה שאחזו בה, אינו מהווה תירוץ לנהוג ללא רישיון נהיגה. הנאשמת צריכה הייתה להיעזר באותו ידיד שיסיע אותה למקום, או לקחת מונית, או תחבורה ציבורית אחרת, בוודאי שלא היה לה שום מקום ליטול את החוק לידיים, ולנהוג ברכב, שעה שהיא לא מורשית לנהיגה.

יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהנסיבות בהן נעברה העבירה, נסיבות אשר לא מוכחות על ידי התביעה, ואף מתחזקות לנוכח תגובתה המידית הספונטנית של הנאשמת, לכשנעצרה על ידי השוטרים.

על פי תיקון מס' 113 לחוק העונשין, גזירת עונשו של הנאשם, נעשית בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהוא מפגין, כאשר בית המשפט, בגזירת הדין, מכוון לעבר הלימה בין הנסיבות האלו, ומידת האשם שהפגין הנאשם לבין העונש ומידתו ביחס לנאשם.

בנסיבות האמורות, אני קובע את מתחם הענישה, כנע בין עונש פסילה בפועל של 3 חודשים ועד ל-8 חודשים, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס הולמים.

אשר לנסיבות אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, מדובר בנאשמת שהיא אם יחידנית, המטופלת בילד בעל צרכים מיוחדים, שלאחרונה אובחן כסובל מאוטיזם.

בהתאם לסעיף 40'א(2) לחוק העונשין, יש להתחשב במידת הנזק שייגרם מהעונש, על הסובבים את הנאשמת, ובעיקר הכוונה היא לבנה של הנאשמת.

מהחומר הרפואי שבפניי עולה, כי מדובר בילד שאובחן כסובל מאוטיזם, מטופל מזה זמן רב בידי גורמי אבחון שונים, כולל פסיכולוגיים וסובל מלקות תקשורתית לא פשוטה. הומלץ בעניינו על טיפול אבחוני בתחומי השפה והתקשורת ומעקב. הילד לא עצמאי בתחומים רבים, הוא אינו גמול ואינו אוכל לבד. הוא מצוי במסגרת גן דובר רוסית, ומדיווח הגננת עולה שהוא לא משתף פעולה, זקוק לעזרה באכילה ומתקשה ביצירת קשר.

כמו כן, לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמת הודתה וחסכה מזמנו של בית המשפט, הביעה חרטה על המעשה.

כן לקחתי בחשבון, את העובדה שהנאשמת הסירה את המחדל, והוציאה רישיון נהיגה.

בנסיבות מצטברות אלה, אני סבור כי יש לגזור על הנאשמת את העונש ברף הנמוך של מדרג הענישה, על מנת לשקף הלימה ראויה בין נסיבות ביצוע העבירה, ומידת האשם שהפגינה הנאשמת בביצועה, לבין העונש שיש להטיל על הנאשמת.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

4 חודשי פסילה בפועל.

הפסילה תיכנס לתוקף החל מיום 1.9.16 שעה 09:00, שאז תפקיד הנאשמת את רישיון הנהיגה בתיק ביהמ"ש. מובהר לנאשמת, כי גם אם לא תפקיד את רישיון הנהיגה, היא פסולה מנהיגה מאותו מועד, אך הפסילה תימנה רק משעה שתבצע את ההפקדה בתיק ביהמ"ש.

3 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

חודשיים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה בה הורשעה בתיק זה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים, פיגור יעמיד את מלא הקנס לפרעון מיידי ויפעיל את עונש המאסר שלצידו.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן והודע היום ל' סיוון תשע"ו,
06/07/2016 במעמד הנוכחים.
שלמה בנג'ו , שופט